

A Bíróság helybenhagyja a Törvényszék azon ítéletét, amely helybenhagyta az olasz állam által az Alitaliának nyújtott kölcsönt jogellenesnek nyilvánító, viszont az Alitalia eszközeinek értékesítését engedélyező bizottsági határozatokat

Az olasz állam 2008-ban 300 millió euró összegű kölcsönt nyújtott az Alitalia légitársaságnak¹, és lehetőséget biztosított neki arra is, hogy ezen összeget a saját tőkéjébe beszámítsa. Az akkoriban a fizetések beszüntetésével járó helyzetben lévő Alitaliát rendkívüli vagyonkezelés² alá vonták, és egy bankot jelöltek ki független szakértőként annak vizsgálata érdekében, hogy az Alitalia eszközeinek eladási ára összhangban van-e a piaci árakkal. A Compagnia Aerea Italiana (CAI) által az Alitalia bizonyos eszközeinek felvásárlása érdekében előterjesztett, az e célból közzétett ajánlati felhívásra válaszul benyújtott ajánlatot az olasz hatóságok továbbították a Bizottságnak.

A Bizottság hivatalos vizsgálati eljárást indított a kölcsönre vonatkozó intézkedésekkel, valamint azon lehetőséggel kapcsolatban, hogy az Alitalia a kölcsön összegét beszámítsa a saját tőkéjébe. A Bizottság az **első határozatban** megállapította, hogy a **kölcsön** jogellenes és a belső piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásnak minősül, és elrendelte e támogatásnak az Alitaliától való visszatérítését³.

A Bizottság a **második határozatban** úgy ítélte meg, hogy az Alitalia **eszközeinek értékesítésére** vonatkozó intézkedés nem jár állami támogatás nyújtásával a vevők részére, feltéve hogy teljes egészében tiszteletben tartják az olasz hatóságok által tett azon kötelezettségvállalásokat, amelyek szerint az értékesítés piaci áron történik. A Bizottság egyébiránt megerősítette, hogy az Alitaliával szemben indított rendkívüli vagyonkezelési eljárás sem vezetett ahhoz, hogy a vevőknek támogatást nyújtsanak⁴. A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az Olaszország által lefolytatott eljárás nem foglalta magában az Alitalia és az eszközeit megvásárlók közötti gazdasági folytonosságot, továbbá az értékesítés nem járt a támogatás visszatéríttetésére vonatkozó kötelezettség megkerülésével.

¹ A Törvényszék már több alkalommal vizsgálta az Alitalia helyzetét: 2000-ben, a [T-296/97.](#) sz., „Alitalia I.” ügyben 2000. december 12-én hozott ítéletében megsemmisítette az Alitalia újratőkésítéséről szóló, 1997-ben hozott [97/789/EK](#) bizottsági határozatot. 2008-ban, a [T-301/01.](#) sz., „Alitalia II.” ügyben 2008. július 9-én hozott ítéletében (lásd a [48/2008. sz. sajtóközleményt](#)) helybenhagyta az Alitalia szerkezetátalakításával kapcsolatos, 2001-ben hozott [2001/723/EK](#) bizottsági határozatot.

² Olaszországban ez az eljárás a nehéz helyzetben lévő, az alapvető közszolgáltatási ágazatokban tevékenykedő vállalkozásokra alkalmazandó azt megelőzően, hogy e vállalkozásokat fizetéseképtelenné nyilvánítanak, és lehetővé teszi a vállalkozásnak az eszközei átruházása révén történő pénzügyi helyreállítását. E lehetőség ugyanakkor azzal a kötelezettséggel jár, hogy az érintett eszközök eladási árának a piaci árakkal való összhangját független szakértőnek kell ellenőriznie.

³ Az Olaszország által az Alitalia társaságnak nyújtott 300 millió [euró] összegű kölcsönről (C 26/08. [korábbi NN 31/08.] sz.) szóló, 2008. november 12-i 2009/155/EK határozat (HL 2009. L 52., 3. o.).

⁴ Az N 510/2008. sz. állami támogatás – Olaszország – Az Alitalia légitársaság eszközeinek elidegenítése tárgyában hozott, 2008. november 12-i C(2008) 6745 határozat (a HL-ben nem tették közzé).

A Törvényszék 2012. évi ítéletében⁵ elutasította a Ryanair keresetét, és így helybenhagyta **az Olaszország által az Alitaliának nyújtott kölcsönt jogellenesnek nyilvánító, és az Alitalia eszközeinek értékesítését engedélyező** bizottsági határozatokat.

A Bíróság a mai napon hozott ítéletében **a Ryanair által a Törvényszék ítéletével szemben felhozott valamennyi érvet elutasítja.**

A Bíróság a második határozat megsemmisítése iránti kérelmet illetően először is hangsúlyozza, hogy a Törvényszék helyesen állapította meg, hogy **a Bizottság** jogszerűen fogadhatott el olyan határozatot, amelyben – **megállapítva az állami támogatás hiányát – rögzítette Olaszország kötelezettségvállalásait.** A Bíróság szerint „bizonyos kérdések tisztázása érdekében a vitatott intézkedés bejelentése szakaszában az állam által önkéntesen tett magatartási kötelezettségvállalásokat rögzítő határozatról” van szó, ennél fogva az említett kötelezettségvállalások a bejelentett intézkedés szerves részét képezik.

Másodszor a Bíróság megállapítja, hogy a Törvényszék helyesen járt el, amikor nem kifogásolta, hogy a Bizottság a költségcsökkentésekkel és az olasz jogszabályok által a CAI részére állítólag nyújtott egyéb előnyökkel kapcsolatban hiányos vizsgálatot végzett, mivel ezen intézkedések nem voltak relevánsak azon kérdés szempontjából, hogy az Alitalia-csoport eszközeinek megvásárlója részére előnyt nyújthattak-e.

Harmadszor a Bíróság hangsúlyozza, hogy a Ryanair nem kérdőjelezte meg a Törvényszék azon megállapításait, amelyek szerint az ajánlatoknak a független szakértő általi mérlegelése keretében **az ár volt a meghatározó kritérium** (míg a szolgáltatás folytonosságával kapcsolatos kritérium másodlagos volt). Hasonlóképpen, nem vonta kétségbe azon megállapításokat sem, amelyek szerint **a szolgáltatás folytonosságára vonatkozó kötelezettségből nem következik szükségképpen az, hogy a nyertes ajánlatot benyújtó gazdasági szereplőt közszolgáltatási kötelezettség terheli.** Mindenesetre a Ryanair a Törvényszék előtt nem bizonyította, hogy a légiközlekedési szolgáltatás folytonossága középtávon való biztosításának szükségességéből eredően az Alitalia-csoport eszközeinek ára a piaci ár alá csökken.

Végül **azon vállalkozás meghatározását** illetően, **amelynek a támogatást vissza kell fizetnie,** a Bíróság kimondja, hogy a Törvényszék nem ferdítette el az elé terjesztett bizonyítékokat, amikor megállapította, hogy a **CAI nem az Alitalia gazdasági jogutóda:** a CAI ajánlata ugyanis csak az Alitalia bizonyos eszközeire terjedt ki, továbbá csak a légi utasszállítási tevékenységre és bizonyos, ezzel összefüggő eszközökre vonatkozott. Ezenkívül az ajánlat az eljárás keretében megszerzett eszközöknek megfelelő összes résidőt foglalta magában. Ebből tehát nem következik, hogy a CAI ajánlata az Alitalia utasszállítási résidőinek kihasználására 100%-ban kiterjedt volna. Ráadásul a CAI ajánlata az Alitalia 180 légi járműjének csak a felére vonatkozott.

Következésképpen a Bíróság a Ryanair fellebbezését elutasítja.

Emlékeztető: A Törvényszék ítéletével vagy végzésével szemben a Bírósághoz lehet fellebbezni, kizárólag jogkérdésekben. A fellebbezésnek főszabály szerint nincs halasztó hatálya. Ha a fellebbezés elfogadható és megalapozott, a Bíróság hatályon kívül helyezi a Törvényszék határozatát. Ha a per állása megengedi, a Bíróság a jogvitát maga is érdemben eldöntheti. Ellenkező esetben a Bíróság az ügyet visszautalja a Törvényszék elé, amely kötve van a fellebbezési eljárás során a Bíróság által hozott határozathoz.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” □ ☎ (+32) 2 2964106

⁵ A Törvényszék [T-123/09.](#) sz., Ryanair kontra Bizottság ügyben 2012. március 28-án hozott ítélete, lásd a [34/12. sz. sajtóközleményt](#) is.